

“मीठे बच्चे- तिमीले आफ्नो समय खेर फाल्नु हुँदैन । मनमा ज्ञानको स्मरण गरिरह्यौ भने निद्राजित बन्नेछौ, आलस्य (हाई) आदि आउँदैन ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू बाबामाथि स्वाहा किन भएका हो ? स्वाहा हुनुको अर्थ के हो ?

उत्तर:- स्वाहा हुनु अर्थात् बाबाको यादमा लीन हुनु । जब यादमा लीन हुन पुग्छौ तब आत्मारूपी ब्याट्री चार्ज हुन्छ । आत्मारूपी ब्याट्री निराकार बाबासँग जुटेपछि ब्याट्री चार्ज हुन्छ, विकर्म विनाश हुन्छ । कमाई जम्मा हुन पुग्छ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, अब यहाँ तिमी शरीरको साथमा बसेका छौ । जान्दछौ- मृत्युलोकमा यो अन्तिम शरीर हो । फेरि के हुनेछ ? फेरि बाबाको साथ शान्तिधाममा जम्मा हुनेछन् । यो शरीर हुनेछैन, फेरि स्वर्गमा आउनेछन्, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार, सबै त एकैचोटि आउने छैनन् । यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ । जसरी बाबा शान्तिका सागर, सुखका सागर हुनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई पनि यस्तै शान्तिको, सुखको सागर बनाउँदै हुनुहुन्छ । फेरि गएर शान्तिधाममा विराजमान हुनु छ । त्यसैले बाबालाई, घरलाई अनि सुखधामलाई याद गर्नु छ । यहाँ तिमी जति-जति यस अवस्थामा बस्छौ, तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप भस्म हुन्छ, यसलाई भनिन्छ योगाग्नि । संन्यासीहरूले कुनै सर्वशक्तिमानसँग योग लगाउँदैनन् । उनले त रहने स्थान, ब्रह्मसँग योग लगाउँछन् । ती हुन् तत्त्वयोगी, ब्रह्म अथवा तत्त्वसँग योग लगाउने । जहाँ जीव आत्माहरूको खेल हुन्छ, त्यस परमधाममा (स्वीट होममा) केवल आत्माहरू रहन्छन् । त्यस परमधाममा जानको लागि सारा दुनियाँले पुरुषार्थ गर्छन् । संन्यासीहरूले पनि भन्दछन्- हामी ब्रह्ममा लीन हुनेछौ । यस्तो होइन, हामी ब्रह्ममा गएर निवास गर्नेछौ । यो त तिमी बच्चाहरूले अब बुझिसकेका छौ । भक्तिमार्गमा कति खिट-खिट (व्यर्थ) सुनिरहन्छन् । यहाँ त बाबा आएर केवल दुई अक्षर नै सम्झाउनुहुन्छ । जसरी मन्त्र जप्छन् हैन । कसैले गुरुलाई याद गर्छन्, कसैले कसलाई याद गर्छन् । विद्यार्थीहरूले शिक्षकलाई याद गर्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई केवल बाबा अनि घरको नै याद छ । बाबासँग तिमीले वर्सा लिन्छौ शान्तिधाम र सुखधामको । उहाँ नै दिलमा रहन्छ । मुखबाट केही बोल्नु छैन । बुद्धिद्वारा तिमी जान्दछौ- शान्तिधामपछि हुनेछ सुखधाम । हामी पहिले मुक्तिमा फेरि जीवनमुक्तिमा जानेछौ । मुक्ति-जीवनमुक्ति दाता एकै बाबा हुनुहुन्छ । बाबाले बच्चाहरूलाई बारम्बार सम्झाउनुहुन्छ- समय खेल फाल्नुहुँदैन । जन्म-जन्मान्तरका पापहरूको बोझ शिरमाथि छ । यस जन्मको पाप आदिको त स्मृति रहन्छ । सत्ययुगमा यो कुरा हुँदैन । यहाँ बच्चाहरूले जान्दछन्- जन्म-जन्मान्तरको पापको बोझ छ । नम्बरवन हो काम विकारको विकर्म, जुन जन्म-जन्मान्तर गर्दै आयौ, अनि बाबाको निन्दा पनि धेरै गर्नु । बाबा जो सर्वका सद्गति दिनुहुन्छ, उहाँको कति निन्दा गर्नु । यो सबै ध्यानमा रहोस् । अब जति हुन सक्छ, बाबालाई याद गर्ने पुरुषार्थ गर्नु छ । वास्तवमा वाह सद्गुरु भनिन्छ, गुरु पनि होइन । वाह गुरुको कुनै अर्थ छैन । वाह सद्गुरु ! मुक्ति-जीवनमुक्ति उहाँले नै दिनुहुन्छ नि । ती गुरुहरू त अनेक छन् । यहाँ हुनुहुन्छ एक सद्गुरु । तिमीहरूले गुरु त धेरै गरेका छौ । हर जन्ममा २-४ गुरु बनाउँछन् । गुरु बनाएर फेरि अरू अरू स्थानमा जान्छन् । सायद यहाँभन्दा राम्रो कुनै बाटो मिल्न सकोस्, परीक्षण गरिरहन्छन्, अरू अरू गुरुहरूसँग । तर केही पनि मिल्दैन । अब तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ, यहाँ त रहनु छैन । सबैलाई जानु छ शान्तिधाम । बाबा तिम्रो निमन्त्रणमा आउनुभएको छ । तिमीलाई याद दिलाउनुहुन्छ, तिमीले मलाई भन्यौ- आउनुहोस्, हामीलाई पतितबाट पावन बनाउनुहोस् । पावन शान्तिधाम पनि हो, सुखधाम पनि हो । बोलाउँछन्, हामीलाई घर लैजानुहोस् । घर सबैलाई याद छ । आत्माले तुरुन्तै भन्नेछ- हाम्रो निवास स्थान परमधाम हो । परमपिता परमात्मा पनि परमधाममा रहनुहुन्छ । म पनि परमधाममा रहन्छु ।

अब बाबाले सम्झाउनुभएको छ- तिमीमाथि बृहस्पतिको दशा बसेको छ । यो हो बेहदको कुरा । बेहदको दशा सबैमाथि बसेको छ । चक्र घुमिरहन्छ । हामी नै सुखबाट दुःखमा, फेरि दुःखबाट सुखमा आउँछौ । शान्तिधाम, सुखधाम फेरि यो दुःखधाम । यो पनि अब तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ, अरूको त बुद्धिमा बस्दैन । अहिले बाबाले जीवन छँदै मर्न सिकाइरहनुभएको छ । पुतलीहरू ज्योतिमा होमिन्छन् । कुनै त्यसमाथि आशिक भएर जल्छन्,

होमिन्छन् । कुनै फेरि चक्कर लगाएर जान्छन् । यो पनि ब्याट्री हो नि, सबैको बुद्धियोग उहाँ एकसँग छ । निराकार बाबासँग मानौं ब्याट्री जुटेको छ । यस आत्माको एकदम नजिक हुनुहुन्छ, त्यसैले धेरै सहज हुन्छ । बाबालाई याद गन्थौ भने तिम्रो ब्याट्री चार्ज हुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई थोरै मेहनत हुन्छ, यिनलाई सहज छ । फेरि पनि यिनले पुरुषार्थ त गर्नुपर्छ, जति तिमी बच्चाहरूलाई गर्नुपर्ने हुन्छ । यिनी जति नजिक छन्, उति फेरि बोझ पनि धेरै छ । गायन पनि— *जिनके माथे मामला...* यिनीमाथि त धेरै जिम्मेदारी छ नि । बाबा त हुनुहुन्छ नै सम्पूर्ण, यिनलाई सम्पूर्ण बन्नु छ, यिनलाई सबैको देख-रेख धेरै गर्नुपर्ने हुन्छ । छन त दुवै एकसाथ हुनुहुन्छ, तापनि ख्याल त हुन्छ नि । बच्चाहरूमाथि कति अत्याचार हुन्छ, मानौं यिनलाई दुःख हुन्छ । कर्मातीत अवस्था त पछि गएर हुनेछ, त्यति बेलासम्म ख्याल आउँछ । बच्चाहरूको चिठ्ठी आउँदैन भने पनि ख्याल आउँछ— बिमारी त भएनन् ? सेवा समाचार आउँदा बाबाले अवश्य उनलाई याद गर्नुहुन्छ । बाबा यस तनद्वारा सेवा गर्नुहुन्छ । कहिले मुरली थोरै चल्छ, हुन त २-४ दिन मुरली नआए पनि तिमीहरूसँग प्वाइन्टहरू रहन्छन् । तिमीले पनि आफ्नो डायरी हेर्नुपर्छ । ब्याजमा पनि तिमीले राम्ररी सम्भाउन सक्छौ जब आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो, तब अरू कुनै धर्म थिएन । कल्प-वृक्ष पनि अवश्य साथमा हुनुपर्छ । विविध (भेराइटी) धर्महरूको रहस्य सम्भाउनुपर्ने हुन्छ । शुरुमा एक अद्वैत धर्म थियो । विश्वमा शान्ति, सुख, पवित्रता थियो । बाबासँग नै वर्सा मिल्छ किनकि बाबा शान्तिको सागर, सुखको सागर हुनुहुन्छ नि । पहिले तिमीले पनि केही जानेका थिएनौ । अब जसरी बाबाको बुद्धिमा यो सबै छ, यस्तै तिमी पनि बन्दछौ । सुखको, शान्तिको सागर तिमी पनि बन्छौ । आफ्नो पोतामेल देख्नु छ— कुन कुरामा कमी छ ? म वास्तवमा प्रेमको सागर छु, कुनै यस्तो चलन त छैन जसबाट कोही असन्तुष्ट होऊन् ? आफूमाथि नजर राख्नु छ । यस्तो नसम्भ, बाबाले आशीर्वाद दिनुहुन्छ अनि तिमी यो बन्दछौ । होइन । बाबा भन्नुहुन्छ— म ड्रामा अनुसार आफ्नो समयमा आउँछु । मेरो यो कल्प-कल्पको योजना हो । यो ज्ञान अरू कसैले दिन सक्दैन । सत्बाबा, सत्शिक्षक, सत्गुरु एकै हुनुहुन्छ । तिम्रो विजय हुन्छ, यो पनि पक्का निश्चय छ । यति धेरै धर्म जुन छन्, ती सबै रहनेछैनन् । जब सत्ययुगी सूर्यवंशी घराना थियो, त्यतिबेला अरू कुनै घराना थिएन, फेरि पनि यस्तै हुनेछ । सारा दिन यसरी आफूसँग कुरा गरिराख । ज्ञानका कुराहरू मनमा टप्किनुपर्छ, खुशी रहनुपर्छ । बाबामा ज्ञान छ, त्यो तिमीलाई अब मिलिरहेको छ । त्यसलाई धारण गर्नु छ, यसमा समय खेर फाल्नु हुँदैन । राती पनि समय मिल्छ । देखिन्छ— आत्मा कर्मेन्द्रियहरूद्वारा काम गर्दा गर्दा थाक्छ, त्यसैले सुत्छ । बाबाले तिम्रो भक्तिमार्गको सबै थकान दूर गरेर अथक बनाइदिनुहुन्छ । जसरी राती आत्मा थाकेकाले शरीरबाट अलग हुन पुग्छ, जसलाई निद्रा भनिन्छ । को सुत्छ ? आत्माको साथमा कर्मेन्द्रियहरू सुत्छन् । राती सुत्दा पनि बाबालाई याद गरेर सुत्नुपर्छ । हुन सक्छ, पछि गएर दिन-रात तिमीहरू निद्रालाई जित्ने बन्दछौ । फेरि यादमा नै रहनेछौ, धेरै खुशी रहनेछ । ८४ को चक्रलाई चिन्तन गरिरहनेछौ । आलस्य वा भुट्का आदि आउनेछैन । हे निद्रालाई जित्नेवाला बच्चाहरू, कमाईमा कहिल्यै पनि निदाउनु हुँदैन । जब ज्ञानमा मस्त हुनेछौ तब तिम्रो अवस्था त्यस्तो रहनेछ । यहाँ तिमी थोरै समय बस्छौ, त्यसैले आलस्य वा भुट्का आउनु हुँदैन । अन्त अन्त ध्यान गएपछि फेरि भुट्का (हाई) आउँछ ।

तिमी बच्चाहरूलाई यो पनि ध्यानमा राख्नु छ— अरूलाई पनि आफूसमान बनाउनु छ । प्रजा त हुनुपर्छ नि । नत्र भने राजा कसरी बन्दछौ ? *धन दिये धन ना खुटे...* अरूलाई सम्भायौ, दान दिइरह्यौ भने कहिल्यै घट्नेछैन । नत्र फेरि जम्मा हुनेछैन । मानिसहरू त धेरै लोभी पनि हुन्छन् । धनमा धेरै लडाई-भगडा हुन्छ । यहाँ बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई मैले यो अविनाशी धन दिन्छु, तिमीले फेरि अरूलाई दिँदै गर । यसमा कञ्जुस बन्नु हुँदैन । दान दिँदैनौ भने मानौ खाली छौ । यो कमाई यस्तो छ, यसमा लडाई आदिको कुरा छैन, यसलाई भनिन्छ गुप्त । तिमी हौ गुप्त यौद्धा । ५ विकारहरूसँग तिमी लड्दछौ । तिमीलाई अज्ञात यौद्धा भनिन्छ । पैदल सेनाहरूको लस्कर धेरै लामो हुन्छ । यहाँ पनि यस्तै छन्, प्रजा धेरै छन्, बाँकी क्याप्टेन, मेजर आदि सबै प्रकारका छन् । तिमी सेना हौ, त्यसमा पनि नम्बरवार छन् । बाबा सम्भनुहुन्छ— यो कमान्डर हो, यो मेजर हो । महारथी, घोडसवार हुन्छन् हैन ? यो त बाबा जान्नुहुन्छ— तीन प्रकारले सम्भाउनेवाला छन् । तिमी व्यापार गछौ, अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको । जसरी तिनीहरूले पनि व्यापार सिकाउँछन् । गुरु गइसकेपछि उनको पछि शिष्यहरूले

चलाउँछन् नि । त्यो स्थूल हो, यो फेरि हो सूक्ष्म । अनेक प्रकारका धर्म छन् । हरेकको आ-आफ्नो मत छ । तिमी पनि गएर उनीहरूको सुन्न सक्छौ- तिनीहरूले के सिकाउँछन्, के के सुनाउँछन् ? बाबा त तिमीहरूलाई ८४ चक्रको कहानी सम्भाउनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई नै बाबा आएर वर्सा दिनुहुन्छ, यो ड्रामामा निश्चित छ । अहिले कलियुगको अन्त्यसम्म आत्माहरू आइरहन्छन्, वृद्धि भइरहन्छ । जबसम्म बाबा यहाँ हुनुहुन्छ, संख्या बढ्दै जान्छ, फेरि यति सबै रहन्छन् कहाँ, खान्छन् कसरी ? सबै हिसाब राख्नुपर्छ नि । त्यहाँ त यति धेरै मनुष्य हुँदैनन् । खानेहरू नै थोरै, सबैको आफ्नै खेती रहन्छ । अनाज राखेर के गर्ने ? वहाँ बर्सातको लागि यज्ञ आदि गर्नुपर्दैन, जसरी यहाँ गर्छन् । अहिले बाबाले यज्ञ रचनुभएको छ । सारा पुरानो सृष्टि यज्ञमा स्वाहा हुनेछ । यो हो बेहदको यज्ञ । तिनीहरूले हदको यज्ञ रच्छन् बर्सातको लागि । बर्सात भयो भने खुशी हुन्छन्, यज्ञ सफल भयो । भएन भने अनाज हुँदैन, अकाल पर्छ । हुन त यज्ञ आदि रच्छन् तर पानी पर्नु छैन भने के गर्न सक्छन् ? आपद् त सबै आउनु नै छ । मुसलधारे पानी, भूकम्प- यी सबै हुनु छ । ड्रामाको चक्रलाई तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ । यो चक्र पनि धेरै ठूलो हुनुपर्छ । विज्ञापन ठूलो ठूलो स्थानमा लगाइयो भने ठूलाबडा व्यक्तिहरूले पढ्नेछन् । सम्झनेछन्- अब साँच्चै नै पुरुषोत्तम संगमयुग हो । कलियुगमा धेरै मनुष्य हुन्छन् । सत्ययुगमा थोरै मनुष्य हुन्छन् । बाँकी सबै अवश्य समाप्त हुनेछन् । शिवजयन्तीको अर्थ नै हो स्वर्गजयन्ती, लक्ष्मी-नारायण जयन्ती । कुरा धेरै सहज छ । शिवजयन्ती मनाइन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ बेहदका बाबा, उहाँले नै स्वर्गको स्थापना गर्नु भएको थियो । हिजोको कुरा हो, तिमी स्वर्गवासी थियौ । यो त धेरै सहज कुरा हो । बच्चाहरूलाई राम्ररी बुझेर अरूलाई बुझाउनु छ । खुशी पनि रहनु छ । अहिले तिमी सदैवको लागि बिमारीहरूबाट मुक्त भएर १०० प्रतिशत स्वस्थ, समृद्ध बन्छौ । बाँकी थोरै समय छ । जति दुःख, मृत्यु आदि भए पनि तिमीहरू त्यस समयमा खुशीमा रहनेछौ । तिमीलाई थाहा छ- मृत्यु त हुनु नै छ । कल्प-कल्पको यो खेल हो । चिन्ता कुनै कुराको छैन । जो पक्का छन्, उनले कहिल्यै ओहो ओहो (हाय-हाय) गर्दैनन् । कसैलाई अपरेशन आदि भएको देख्छन् भने चक्कर आउँछ । अब त कति ठूलो मृत्यु हुनेछ । तिमी बच्चाहरूले बुझ्दछौ- यो सबै त हुनु नै छ । गायन पनि छ- *मिरुआ मौत मलुका शिकार...* । यस पुरानो दुनियाँमा त धेरै दुःख छ, अब नयाँ दुनियाँमा जानु छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बाबासँग अविनाशी ज्ञान धन लिएर अरूलाई दान गर्नु छ । ज्ञान दान गर्नमा कञ्जुस बन्नु हुँदैन । ज्ञानको प्वाइन्टहरू मनमा टप्किरहनुपर्छ । राजा बन्नको लागि प्रजा अवश्य बनाउनु पर्छ ।
- २) आफ्नो चार्ट हेर्नु छ- (क) म बाबा समान प्रेमको सागर बनेको छु ? (ख) कहिल्यै कसैलाई असन्तुष्ट त गर्दिनँ ? (ग) आफ्नो चलनमाथि पूरा नजर छ ?

वरदान:- सहजयोगको साधनाद्वारा साधनहरूमाथि विजय प्राप्त गर्नेवाला प्रयोगी आत्मा भव

साधनहरू हुँदा हुँदै, साधनहरूलाई प्रयोगमा ल्याउँदा ल्याउँदै पनि योगको स्थिति डगमग नहोस् । योगी बनेर प्रयोग गर्नु- यसलाई भनिन्छ न्यारा । भएर पनि निमित्त मात्र, अनासक्त रूपबाट प्रयोग गर । यदि इच्छा हुन्छ भने त्यो इच्छाले अच्छा (राम्रो) बन्न दिदैन । मेहनतमा नै समय जानेछ । त्यस समय तिमी साधनामा रहने प्रयत्न गरौला तर साधनहरूले आफूतर्फ आकर्षित गर्नेछ, त्यसैले प्रयोगी आत्मा बनेर सहजयोगको साधनाद्वारा साधनहरूमाथि अर्थात् प्रकृतिमाथि विजयी बन ।

स्लोगन:- स्वयम् सन्तुष्ट रहेर सबैलाई सन्तुष्ट गर्नु नै सन्तुष्टमणि बन्नु हो ।

✽ **शब्दार्थ:-** मिरुआ मौत मलुका शिकार- मृगको मृत्यु शिकारीको शिकार ।